

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **Ing. Bc. J. B.**
bytem X
zastoupen advokátem Janem Černým
sídlem Politických vězňů 934/15, Nové Město, Praha 1

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, ředitel ve věcech kázeňských**
sídlem Na Baních 1535, Zbraslav, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2023, č. j. KRPS-109500-49/ČJ-2022-0100PK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2023, č. j. KRPS-109500-49/ČJ-2022-0100PK, (dále jen „napadené rozhodnutí“) kterým žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, náměstka ředitele

pro službu kriminální policie a vyšetřování ve věcech kázeňských (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 16. 1. 2023, č. 1/2023, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňový orgán uznal žalobce vinným ze spáchání jednání, které má znaky přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil vědomou nedbalostí dne 25. 3. 2022 v 7:50 hod. na křižovatce silnice č. III/0063 a nájezdové a výjezdové větve dálnice D6 v km 4,282 mezi obcemi Braškov a Velká Dobrá, okres Kladno, kdy jako řidič osobního motorového vozidla značky X reg. zn. X, v době mimo službu, při jízdě ze sjezdu z dálnice D6 porušil § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že nerespektoval příkaz daný svíslou dopravní značkou P4 „*Dej přednost v jízdě!*“ a nedal při odbočení vlevo na silnici III/0063, ve směru k obci Velká Dobrá, přednost v jízdě vozidlu značky X reg. zn. X řidičky B. K., jedoucí po hlavní komunikaci III/0063 označené svíslou dopravní značkou P1 od obce Velká Dobrá na obec Braškov, v důsledku čehož došlo k nárazu levé přední části vozidla značky X do levé zadní části vozidla značky X, čímž došlo ke škodě odhadnuté na místě Policií České republiky na obou vozidlech v částce 180 000 Kč. Tedy žalobce jako řidič přijíždějící na křižovatku po vedlejší pozemní komunikaci označené dopravní značkou „*Dej přednost v jízdě!*“ nedal přednost v jízdě vozidlu přijíždějícímu po hlavní pozemní komunikaci, a způsobil tak dopravní nehodu. Proto prvostupňový orgán podle § 51 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „služební zákon“) uložil žalobci kázeňský trest snížení základního tarifu o 9 % na dobu jednoho měsíce.

Obsah žaloby

2. Žalobce namítá, že v kázeňském řízení nebyl na základě jeho návrhu ustanoven znalec, který by celou věc objasnil. Prvostupňový orgán navíc odpověděl na otázky, které může mít v gesci jenom znalec. Žalobce nebyl po zahájení řízení vyslechnut, ačkoliv podle § 186 odst. 1 služebního zákona se o ústním jednání vyhotovuje písemný záznam, který ve spise není. Možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí nemá nic společného s výsledkem na počátku řízení. Taktéž nepostačuje, že řidiči a svědci dopravní nehody byli vyslechnuti policisty. Tyto osoby měl vyslechnout přímo orgán, který ve věci rozhoduje. Bez řádného zdůvodnění byl zamítnut žalobcův návrh na výslech policistky prap. S. V., která vyšetřovala dopravní nehodu a mohla vypovědět konkrétněji než její kolega. Při výslechu ostatních svědků žalobce neměl možnost se k výpovědím vyjádřit, přestože by na něj svědci mohli reagovat a vyjasnit rozpory.
3. Za nejpodstatnější vadu dokazování žalobce považuje, že nebyla zajištěna smyková stopa vytvořená na vozovce levým zadním kolem vozidla značky X v důsledku nárazu přední části vozidla značky X. Nebylo provedeno zaměření, načrtnutí a fotografické zdokumentování, ač byl na tuto stopu na místě upozorněn policista z Dopravního inspektorátu Kladno. V rámci ohledání místa dopravní nehody nebylo ani provedeno zpětné sledování této stopy od konečné polohy zadního kola vozidla značky X proti jeho předpokládanému pohybu při nehodě a následné určení místa střetu jako místa, kde přední část vozidla značky X začala působit na levé zadní kolo vozidla značky X. Tato nezhojitelná vada má zásadní vliv na objasnění dopravní nehody. Služební funkcionáři tuto vadu nevypořádali.
4. Žalobce též rozporuje způsob vedení správního spisu. Nebyly očíslovány stránky, a tím byla dána možnost s ním manipulovat. Spis taktéž nebyl svázaný. Žalobce uzavřel, že prvostupňovým rozhodnutím byl uznán vinným, aniž by v něm byly uvedeny konkrétní

právní předpisy, což žalovaný nenapravil, a proto jsou obě rozhodnutí nepřezkoumatelná. Tím nebyla dodržena základní pravidla týkající se časových norem ve věci trestního práva.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhuje, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta. Znalecký posudek nebyl proveden, protože nebyl nezbytný. Důkazy tvoří ucelený řetězec o příčinách, průběhu a následcích dopravní nehody. Není pravdou, že by prvostupňový orgán řešil otázky, které přísluší znalci. Žalobce byl vyslechnut při ústním jednání dne 1. 12. 2022 a následně dne 6. 1. 2023, písemně se vyjádřil dne 27. 10. 2022. Svědkyně prap. S. V. nebyla vyslechnuta, protože společně se svědkem nrap. J. prováděla dokumentaci dopravní nehody. Nebylo tak možné očekávat, že by její výpověď přinesla zásadní skutečnosti. Stejně tak nebyly vyslechnuty kamarádky svědkyně K. a její přítel, kteří se nacházeli na místě nehody, neboť i bez těchto výsledků byl skutkový stav úplný. Žalobcovo podezření ohledně správního spisu je subjektivní. Žalobci byl při třech nahlíženích vždy předložen spisový materiál popsany včetně počtu listů. Při výsledku svědků měl žalobce možnost klást otázky. K námitce týkající se smykové stopy žalovaný uvedl, že soudě podle žalobcem doložené fotografie nemá skvrna na vozovce spojitost s dopravní nehodou, a proto nebyla v náčrtu zakreslena. Žalobce tento náčrt podepsal jako správný. Ve výroku prvostupňového i napadeného rozhodnutí je řádně označena právní úprava, a z čeho je žalobce viněn. V řízení byla respektována všechna žalobcova práva.

Replika žalobce

6. Dle žalobce není pravdou, že by znalecký posudek nevedl k žádnému zvratu. Z výsledku svědkyně K. vyplývá jedna verze děje a z výsledku žalobce druhá. V rámci dokazování nebyly provedeny důkazy listinami, fotografiemi a videozáznamy. Provedení dokazování nelze nahradit možností nahlédnout do spisu. Je zavádějící odůvodnění, že svědkyně prap. V. prováděla šetření společně s nrap. J. Jednotlivé úkony prováděli každý samostatně. Není pravdou, že by žalobce měl možnost vyjádřit se k výpovědím svědků. Výslech žalobce nebyl proveden ani při ústním jednání dne 1. 12. 2022, které se týkalo seznámení se spisovým materiálem a práva vyjádřit se před vydáním rozhodnutí. Při ústním jednání chce žalobce soudu na základě fotografií z nahlížení do spisu doložit, že spis nebyl veden řádně. Stránky nemají žádné číslo jednací ani jiné, což nevylučuje manipulaci. Prvostupňový orgán bez znalce řešil odborné otázky jako je vzájemná poloha vozidel při střetu. Nepopsání smykové stopy není relevantně odůvodněné. Stopa není irrelevantní ve vztahu k posouzení příčiny a zavinění dopravní nehody.
7. Závěrem žalobce zdůraznil, že napadené rozhodnutí nemohlo nabýt právní moci, protože v dané době již nebyl příslušníkem bezpečnostního sboru a trest uložený prvostupňovým rozhodnutím přestal „mít platnost“. Pokud byl žalovaný přesvědčen o žalobcově vině, měl prvostupňové rozhodnutí změnit tak, aby bylo bez sankce, nikoliv její nevykonatelnost konstatovat v odůvodnění.

Duplika žalovaného

8. S odkazem na judikaturu žalovaný uvádí, že příčinou dopravní nehody spočívající v tom, že vozidlo jedoucí po hlavní silnici se střetne s vozidlem jedoucím po vedlejší silnici, která se s hlavní silnicí kříží, je zásadně to, že řidič vozidla jedoucího po vedlejší silnici nedá vozidlu jedoucímu po hlavní silnici přednost; výjimečně může být příčinou dopravní nehody jednání řidiče vozidla jedoucího po hlavní silnici, a sice tehdy, pokud řidič vozidla jedoucího po hlavní silnici v extrémní míře poruší stanovený rychlostní limit a současně rychlost jízdy vozidla jedoucího po hlavní silnici řidiči vozidla přijíždějícího po vedlejší silnici fakticky

znemožní splnění povinnosti dát přednost. Svědkyně K. by musela jet rychlostí vyšší než 150 km/h, což lze jednoznačně vyloučit. Znalecký posudek proto nebyl potřebný. Na základě provedených důkazů byl zjištěn stav věci, o němž nejsou žádné pochybnosti. Za účelem zachování práv žalobce bylo opakovaně nařizováno ústní jednání (ve dnech 1. 12. 2022 a 6. 1. 2023), při němž byla žalobci dána možnost se k věci a důkazním prostředkům vyjádřit. Žalobce se vyjádřil i písemně dne 11. 1. 2023. Výslech svědků byl prováděn při ústním jednání dne 5. 1. 2023, kterého se žalobce účastnil a při němž kladl svědkům otázky. Ostatní důkazy představovaly důkazy listinné. Žalovaný nemohl měnit druh a výši sankce uložené prvostupňovým orgánem ani nemohl od správní sankce upustit.

Ústní jednání

9. Při ústním jednání, které se konalo dne 28. 5. 2025, účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích, přičemž odkázali na obsah svých dosavadních podání.
10. Zástupce žalobce dále mimo jiné uvedl, že předcházející správní řízení trpí mnoha vadami, a výsledek tak nemůže být objektivní, neboť bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces. Žalobce navrhoval po celou dobu řízení důkaz znaleckým posudkem, ale tento důkaz byl opakovaně zamítnut. To je však nepochopitelné, protože ve věci byly rozdílné verze nehodového děje a posouzení technické přijatelnosti jedné z nich mohl posoudit jenom znalec. Žalobce dále nebyl k věci vyslechnut. Návrh žalobce na provedení výslechu svědkyně prap. S. V. byl rovněž zamítnut, přitom její výslech by do věci něco nového vnesl (např. k plánku nehody). Při výslechu svědků nebylo žalobci umožněno vyjadřovat se k odpovědím vyslýchaných. Nebyly provedeny důkazy listinnými fotografiemi, videem apod., nebylo provedeno zajištění smykové stopy na vozovce. Spis nebyl veden řádně, zejména nebyly všechny listy očíslovány a spis nebyl svázan. Prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno, ačkoliv žalobce již nebyl příslušníkem Policie ČR, a sankce tedy nebyla vykonatelná.
11. Žalovaný uvedl, že žalobce neustále odkazuje na posudek, na nehodový děj apod. Svá tvrzení o skutkovém ději však změnil až po šesti měsících. Nikde ze spisu nevyplývá, že by do té doby uplatnil nějaké námítky. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dále uvedl, že znalecký posudek by bylo nutné si vyžádat, pokud by rozhodnutí záviselo na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají. V daném případě se však s ohledem na konkrétní okolnosti věci zjevně nejednalo o otázku, která by přesahovala odborné znalosti rozhodujících úředních osob. Pokud průběh událostí odpovídal svědeckým výpovědím a zejména plánu dopravní nehody a stavu vozidla žalobce, nebylo třeba navržený znalecký posudek vyhotovovat. Skutkový stav byl zjištěn bez jakýchkoli pochybností a žalobce nebyl jakýmkoliv způsobem zkrácen na svých právech.

Podstatný obsah správního spisu

12. Dne 22. 4. 2022 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, územní odbor Kladno, dopravní inspektorát, (dále jen „policejní orgán“) předal věc prvostupňovému orgánu k projednání podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit porušením § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu. Policejní orgán ověřil, že žalobce je zařazen jako kapitán, vrchní komisař, kriminální policie a vyšetřování u Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru kriminalistické techniky a expertíz SKPV.
13. Dne 25. 3. 2022 žalobce při podání vysvětlení policejnímu orgánu uvedl, že uvedeného dne jel okolo 7:50 hod. ve svém automobilu značky X z bydliště v Rakovníku do zaměstnání po D6 ve směru do Prahy. U obce Velká Dobrá z dálnice sjel a chystal se do této obce

odbočit. Rozhlédl se. Vlevo viděl dvě vozidla s „blinkry“ na odbočení vpravo na dálnici. Vpravo viděl vozidlo ještě daleko od křižovatky. Když první vozidlo odbočilo vpravo, začal se rozjíždět. Podíval se vpravo, vozidlo bylo ještě daleko. Následně zleva periferně viděl modré vozidlo značky X, přišel náraz a přetočil žalobcovo vozidlo. Následně se s řidičkou ujistili, že nejsou zranění, a řidička zavolala Policii ČR. Ta provedla u obou řidičů dechovou zkoušku a orientační test na omamné látky s negativním výsledkem. Žalobce sdělil, že je příslušníkem Policie ČR a kontaktoval svého nadřízeného. Před jízdou byl odpočatý. Léky, které by mohly ovlivnit řízení, neužívá. Byl připoután, technickou závadu na vozidle vylučuje. K zavinění dopravní nehody se žalobce nechtěl vyjádřit.

14. Dne 25. 3. 2022 svědkyně B. K. podala policejnímu orgánu vysvětlení, že jela po hlavní z Velké Dobré na Valdek. Žalobce vyjížděl z vedlejší a nedal přednost. Snažila se to ubrzdit. Svědkyně ho viděla, takže brzdila a „vzala jej“ za zadní kolo. Po vystoupení z vozidla žalobce svědkyni osočoval ze zavinění nehody, byl arogantní. Svědkyně nebyla zraněna, k dopravní nehodě došlo na křižovatce, povrch vozovky byl suchý, viditelnost dobrá, přehlednost nesnížená, provoz střední, rychlost jízdy svědkyně cca 60 km/h, vzniklá škoda 50 000 Kč, technický stav vozidla dobrý.
15. Dne 25. 3. 2022 policejní orgán v **protokolu o nehodě v silničním provozu** mimo jiné uvedl, že na žalobcově vozidle značky X činí výše škody 150 000 Kč a žalobce je podezřelý z porušení § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu a spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona o silničním provozu. Svědkyně B. K. má škodu na vozidle značky X 30 000 Kč. Policejní orgán vylicil událost takto: dne 25. 3. 2022 v 7:50 hod. došlo na silnici III/0063 na křižovatce s nájezdovou a výjezdovou větví D6 v km 4,282 mezi obcemi Braškov a Velká Dobrá k dopravní nehodě. Žalobce jako řidič automobilu značky X jedoucí ze sjezdu z D6 nedal při odbočení vlevo na silnici III/0063 ve směru k obci Velká Dobrá na příkaz dopravní značky P4 „*Dej přednost v jízdě!*“ vozidlu značky X řidičky K. jedoucí z žalobcovy levé strany od obce Velká Dobrá na obec Braškov. Došlo k nárazu levé přední části vozidla značky X do levé zadní části vozidla značky X. Vozidlo značky X se přetočilo kolem své osy o 180°. Přední část po zastavení směřovala proti původnímu směru jízdy. Ke zranění nedošlo. Na místě dopravní nehody provedla hlídka obvodního oddělení Unhošť lustraci, dechovou zkoušku a orientační test na vliv návykových látek s negativním výsledkem. Řidiči byli připoutáni bezpečnostním pásem. U vozidla značky X byly aktivovány airbasy. Technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla zjištěna ani uplatněna. Vozidla byla osazena pneumatikami M+S dle stanovených norem. Žalobcovo vozidlo značky X mělo poškozený boční airbag řidiče a levý zadní airbag spolujezdce, odřený lak levých zadních dveří, levé zadní dveře promáčklé, deformovaný zadní blatník, levý zadní disk hliníkový, levý zadní závěs kola, zadní nárazník. Odhadnutá škoda 150 000 Kč. V případě vozidla značky X svědkyně B. K. bylo zjištěno poškození: přední nárazník, přední držák registrační značky, přední registrační značka, přední víko motoru, levé přední světlo, deformovaný levý přední blatník. Odhadnutá škoda 30 000 Kč. Hlídku policejního orgánu tvořili nprap. P. J. a prap. S. V. Nehoda byla ohlášena operačnímu důstojníkovi 25. 3. 2022 v 7:55 hod. K ohledání místa dopravní nehody policejní orgán uvedl, že komunikace byla suchá, neznečištěná. Komunikace od obce Braškov o třech jízdnicích pruzích, pravý jízdní pruh ve směru k obci Velká Dobrá o šíři 3,5 m a dále za křižovatkou o šíři 3,9 m, na kterou navazuje krajnice a travnatý pás se svodidlem. Prostřední jízdní pruh pro odbočení vlevo na D6 o šíři 3,5 m, kdy za křižovatkou již pouze pruh vodorovného značení V13 o šíři 2,9 m. Levý jízdní pruh o šíři 3,4 m. Výjezdová větev z D6 směrem k obci Braškov o šíři 4,7 m a k obci Velká Dobrá o šíři 5,9 m. Mezi těmito výjezdy je vyvýšený dlážděný ostrůvek o šíři 8,3 m.

Nájezdová větev od obce Braškov o šíři 7,0 m, u které je ostrůvek o šíři 3,2 m. V místě dopravní nehody není nijak omezena rychlost mimo obec 90 km/h. Povětrnostní podmínky neztíženy. Dále policejní orgán uvedl, že poškození na vozidlech odpovídají dopravní nehodě.

16. Přílohou protokolu je fotografická dokumentace včetně situačního nákresu na podkladě fotografie místa nehody provedené policejním dronem z ptací perspektivy.
17. V evidenční kartě řidiče je uvedeno, že dne 5. 11. 2021 žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost na dálnici 130 km/h o 15 km/h, čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Ve spise je dále záznam o dechové zkoušce žalobce ze dne 25. 3. 2022 v 8:16 hod., která byla negativní.
18. Dne 6. 6. 2022 prvostupňový orgán oznámil žalobci zahájení kázeňského řízení ve věci jednání, které má znaky přestupku. Současně žalobce poučil o jeho procesních právech.
19. Policejní orgán k výzvě prvostupňového orgánu dodatečně doložil ruční náčrtek z místa dopravní nehody ze dne 25. 3. 2022. Žalobce i řidička B. K. tento náčrtek podepsali s tím, že s ním souhlasí a potvrzují, že jejich vozidla neměla žádnou technickou závadu. V příloze jsou fotografie a videa místa dopravní nehody pořízené dronem a záznamy o provedeném měření.
20. Dne 27. 10. 2022 žalobce v písemném vyjádření uvedl, že policejní orgán nedostatečně prošetřil dopravní nehodu, přestože jej na to upozorňoval. Zdokumentovaná konečná poloha vozidla značky X není skutečnou, neboť vozidlo zastavilo o něco později, kde polohu vyznačil „žlutý anděl“. Na fotografiích je stopa vytvořená brzděním, která nebyla policejním orgánem zdokumentována. Rozporoval též předstřetovou rychlost vozidla značky X, kterou považoval za větší. Rozporoval též odstranění střepů a úlomků z místa nehody. V příloze žalobce doložil své vlastní fotografie z místa nehody.
21. Dne 8. 11. 2022 policejní orgán k žalobcovým připomínkám uvedl, že po příjezdu k dopravní nehodě se již vozidlo značky X nenacházelo v konečném postavení z důvodu velkého provozu. To označil „žlutý anděl“ zeleným sprejem ještě před příjezdem policejní hlídky. Hlídce účastníci nehody sdělili, že vozidlo značky X je v konečném postavení a konečné postavení vozidla značky X je zakresleno sprejem. Žalobce neměl námitek, o přemísťování důkazů nehovořil. Podle policejního orgánu smyková stopa na fotografii nemůže souviset s danou dopravní nehodou, protože vozidlo značky X jelo v opačném směru. Z fotografií z dronu je vidět několik smykových stop na místě dopravní nehody, ale žádná s ní nesouvisí. Smykové stopy pokračují pod vozidlem značky X a žádná nekončí u jeho zadního kola. Žalobce souhlasil s náčrtem dopravní nehody. Je pravda, že před vozidlem značky X jelo ještě nějaké vozidlo, které odbočovalo doprava. Dle názoru policejního orgánu žalobce nemohl vidět, že bude řidička také odbočovat vpravo na D6, protože jela do práce v obci Nouzov. I kdyby dávala znamení k odbočení, tak žalobce mohl do křižovatky vjet, až když si byl 100% jistý, že neodbočí. Policejní orgán nenalezl žádné smykové či brzdné stopy související s dopravní nehodou. Na určení místa střetu se hlídka ptala účastníků dopravní nehody, ani jeden jej nemohl přesně určit. Jelikož se jednalo o ranní dobu ve špičce, tak většinu střepů zjevně rozjezdila ostatní vozidla, větší kusy byly zřejmě odklizeny. Závěrem policejní orgán uvedl, že nemá pochopení pro žalobcovo chování. Řidičce měl vulgárně nadávat s tím, „proč nebrzdila“. Arogantně se choval i k hlídce policejního orgánu. Budil dojem, že se snaží, aby vina za dopravní nehodu byla svalena na řidičku.

22. Dne 22. 11. 2022 sepsal vedoucí odboru kriminalistické techniky a analýz Krajského ředitelství policie Středočeského kraje služební charakteristiku žalobce. Uvedl, že má potřebné teoretické i praktické znalosti a dovednosti, které aktivně využívá. Při plnění úkolů s vyšším pracovním zatížením si nedokáže úplně efektivně zorganizovat činnost. Díky tomu nedostatečně rychle reaguje na termíny požadavků ke zkoumání. Jinak je samostatný, pečlivý, znalosti se snaží i nadále prohlubovat nejen v rámci znaleckého odvětví defektoskopie metalografie a technická diagnostika.
23. Ve výpisu služebních žalobcových odměn a trestů ze dne 6. 6. 2022 je uvedeno, že žalobce dne 8. 12. 2005 spáchal přestupek na úseku kultury podle § 32 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Dále se dne 19. 1. 2022 žalobce dopustil přestupku proti bezpečnosti silničního provozu. Žalobci byly uděleny peněžité odměny za aktivní a příkladné plnění služebních úkolů.
24. Dne 29. 11. 2022 svědek T. P., nehodový technik, podal vysvětlení prvostupňovému orgánu bez přítomnosti žalobce. Uvedl, že dne 25. 3. 2022 mezi 7:30 hod. a 8:00 hod. jel služebním vozidlem z domova z Kladna přes Velkou Dobrou do Prahy do práce. Za Velkou Dobrou u nájezdu na D6 narazil na dopravní nehodu, u které zastavil. Vozidlo značky X stálo v odbočovacím jízdním pruhu od Braškova na D6 a blokovalo jej, vozidlo značky X stálo ve směru na Braškov. Řidička stála u vozidla značky X a brečela. Svědek ověřil, že je v pořádku. Řekla, že řidič vozidla značky X byl hrubý a vulgární. Žalobce seděl ve vozidle značky X. Řekl, že nic nechce a čeká na příjezd Policie ČR. Svědek s řidičkou vozidla značky X počkal na příjezd Policie ČR. Předtím svědek označil vozidlo značky X značkovacím sprejem, aby mohlo uvolnit komunikaci. Střepy z vozidla značky X nepřesouvali. S řidičkou hledal registrační značku. Chvilí po přesunutí vozidla značky X přijela hlídka obvodního oddělení Policie ČR, asi z Unhoště, která oběma řidičům udělala dechové zkoušky. Svědek chtěl vyplnit nehodu s účastníky na tzv. euroformulář, ale hlídka mu sdělila, že žalobce je příslušníkem Policie ČR. Řidička hlídce sdělila, že na ni byl žalobce hrubý. Poté asi po hodině dorazila hlídka policejního orgánu k prošetřování dopravních nehod. Policistka z této hlídky uvedla, že se žalobce chová nevhodně.
25. Dne 1. 12. 2022 prvostupňový orgán s žalobcem ústně projednal jednání, které má znaky přestupku. Žalobce byl seznámen se skutečnostmi, které se mu kladou za vinu, jejich právní kvalifikací a s podklady pro rozhodnutí. Žalobce potvrdil, že byl se spisovým materiálem řádně seznámen. K dotazům prvostupňového orgánu uvedl, že oslovil znalce z oboru doprava a posudek je v řešení. Jméno odmítl sdělit, výsledek sdělí nejpozději do 6. 12. 2022. Prvostupňový orgán zamítl návrh žalobce na vrácení dopravní nehody k došetření policejnímu orgánu. Doplněné vyjádření ze strany nrap. P. J. považoval prvostupňový orgán za dostačující.
26. Dne 6. 12. 2022 žalobce sdělil prvostupňovému orgánu, že znalecký posudek bude mít nejdříve v únoru 2023 s ohledem na vytížení znalce. Dne 8. 12. 2022 byl žalobce dotázán na bližší informace o znalci, aby si prvostupňový orgán mohl ověřit stav posudku. Dne 10. 12. 2022 žalobce doplnil své vyjádření s tím, že kontakt na znalce sdělit nemůže, aby zabránil spekulacím o jeho ovlivňování.
27. Dne 12. 12. 2022 prvostupňový orgán odmítl návrh žalobce na doplnění znaleckého posudku jako nadbytečný vzhledem k celkové důkazní situaci. Dne 16. 12. 2022 žalobce uvedl, že odůvodnění zamítnutí návrhu na ustanovení znalce je nedostatečné. Znalecké zkoumání je

přítom klíčové. Dne 20. 12. 2022 prvostupňový orgán tento návrh na doplnění spisového materiálu opětovně zamítl.

28. Dne 5. 1. 2023 prvostupňový orgán za účasti žalobce vyslechl svědka T. P., nehodového technika asistenční služby. Svědek uvedl, že jel služebním autem od Velké Dobré a viděl dvě nabouraná vozidla. Zastavil před vozidlem značky X a obešel účastníky nehody. Nabídl jim řešení nehody na tzv. euroformulář. Žalobce trval na příjezdu policie, ale svědek si to již přesně nepamatuje. Svědek zkontroloval úniky kapaliny. Řidička vozidla značky X byla uplakaná a říkala, že žalobce byl hrubý. Poté svědek oba řidiče poprosil, aby si nehodu vyfotili. Vozidlo značky X stálo ve směru na Braškov a vozidlo značky X stálo lehce „čumákem“ ve směru na sjezd z dálnice v odbočovacím pruhu od Braškova. Svědek označil vozidlo značky X a odstranili je do stejného pruhu jako vozidlo značky X, aby se dalo projíždět. Poté přijela hlídka policistů z Unhoště, kteří provedli dechové zkoušky a čekali na dopravní policii z Kladna. Řidička vozidla značky X byla venku, žalobce byl po celou dobu v autě. Od hlídky se dozvěděl, že žalobce je policista. Tím byla zaskočena řidička vozidla značky X, neboť žalobce se o ni nezajímal a byl hrubý. Arogantním chováním žalobce byla zaskočena i dopravní policistka. Na místo přijela „šéfová“ řidičky vozidla značky X a její přítel. K dotazu prvostupňového orgánu svědek doplnil, že na místo přijel kolem 8. hod. Situaci v místě nakreslil (kresba je přílohou protokolu o výpovědi). S vozidlem značky X nikdo nehýbal do doby, než jej svědek označil na silnici. Následně s ním poodjel svědek nebo řidička. Při uvolnění dopravního pruhu jsou standardně uklizeny úlomky, ale na nynější případ si svědek přesně nepamatoval. Byl si jist, že nepoužil sorbent k zasypání úniku kapalin. Žalobce si dopravní nehodu vyfotil a zavřel se do vozidla značky X. Měl „vylítlé“ airbagy. Za přítomnosti svědka se žalobce k nikomu nechoval hrubě. Svědek si nevybavil, že by žalobce rozporoval dokumentaci stop. Po ránu byl silnější provoz, vozidla dopravní nehodu objížděla. Svědek neznal nikoho z účastníků nehody. K dotazům žalobce svědek uvedl, že si již nepamatuje, zda nehodu zjistil náhodně, nebo ze služební aplikace, kam chodí hlášení nehod od Policie ČR. Vlastní nehodu neviděl. Řidička vozidla značky X mu sdělila, že zakreslená poloha tohoto vozidla je jeho poloha po střetu. Pak se ptal, kde má řidička přední registrační značku. Svědkovi splývá více nehod, asi ji měla v autě. Nabídka řešení nehody na tzv. euroformulář je standardní postup u každé nehody. Také se všech ptal, jestli jsou v pořádku. Vozidlo značky X bylo ze silnice odstraněno před příjezdem hlídky z Unhoště. Závěrem výsledku žalobce uvedl, že již nemá dalších otázek.
29. Dne 5. 1. 2023 prvostupňový orgán za účasti žalobce vyslechl svědka nrap. P. J., velitele hlídky policejního orgánu, který řešil dopravní nehodu. Svědek uvedl, že nehodu oznámila řidička vozidla značky X. Brečela do telefonu. Zeptal se jí, zda je schopna s druhým účastníkem vyplnit tzv. euroformulář. Odvětila, že jí žalobce nadává. Tak jí svědek sdělil, že jedou na místo. Po příjezdu se hlídka obou účastníků nehody zeptala, jak se stala. Řidička uvedla, že jela od Velké Dobré na Braškov po hlavní a z vedlejší jelo druhé auto, které jí nedalo přednost. Žalobce řekl, že jel do práce a odbočoval z výjezdu z dálnice. Svědek si nepamatoval, jak vyplynulo, že je žalobce policista. Pak bylo zřejmé, že nehoda nepůjde vyřešit tzv. euroformulářem. Řidiče dali k vyplnění formulář k podání vysvětlení a žalobce byl v policejním vozidle vyslechnut. K dotazům prvostupňového orgánu svědek uvedl, že na místě nehody mohla být hlídka do 20 min. od oznámení, tak cca v 8:15 hod. Když přijeli, tak žalobcovo auto stálo v konečném postavení, druhé auto bylo u svodidel. Konečné místo druhého auta označil „žlutý anděl“ sprejem. Po příjezdu dali oběma řidičům dýchnout, test na drogy, nafotili místo a zaměřili stopy. Žalobce proti tomu nic nenamítal. Na komunikaci nebyly smykové a brzdné stopy související s nehodou. Chování žalobce vůči policii bylo

„v pohodě“, ale vůči řidičce bylo divné. Před policií se k ní ale hrubě nechoval. Řidička hlídce sdělila, že jí žalobce sprostě nadával. Svědek se jí za chování žalobce omluvil. Provoz v místě nehody byl střední až větší. Po příjezdu bylo svědkovi řečeno, že větší kusy úlomků dali stranou, aby auta mohla projíždět. K dotazům žalobce svědek uvedl, že žalobce byl vyslýchán na úřední záznam a řidička vozidla značky X dostala tiskopis proto, že je to tak nastavené v případě policistů podezřelých z přestupku. Pokyn vydal ředitel územního odboru. Řidička nebyla vyzvána k detailnějšímu popisu, protože se vyjádřila dostatečně. Sám žalobce na místě uvedl, že se podíval doleva a viděl vozidla, první blikalo doprava na odbočení na dálnici, podíval se doprava, vozidlo bylo v dálce, a rozjel se, pak přišla rána zleva. Hlídka neměla pochybnosti, jak se to mohlo stát. Svědek též nakreslil plánec nehody. Hlídce žalobce, „žlutý anděl“ i řidička potvrdili, že vozidlo značky X bylo zakresleno v konečném postavení a u svodidel je kvůli provozu. Rychlost řidičky svědek neurčoval, to by šlo pouze znaleckým posudkem. Na místě nebyla žádná brzdová dráha vozidla značky X, tudíž z logiky věci nemohla řidička včas zareagovat a žalobce jí vjel do jízdní dráhy bezprostředně. Kdyby aspoň trochu nebrzdila, tak by náraz do vozidla značky X přišel v přední, a nikoliv zadní části. Svědek na místě analyzoval nehodový děj podle výpovědi žalobce a řidičky, místa nehody a okolností. Stopa zdokumentovaná na fotografii z dronu nesouvisí s nehodou, protože stopy nevedou přímo ke kolu vozidla značky X, ale různě po stranách. Analýzu těchto stop na videu z dronu svědek neprováděl. Závěrem výslechu žalobce uvedl, že již nemá dalších otázek.

30. Dne 5. 1. 2023 prvostupňový orgán za účasti žalobce vyslechl svědkyni B. K., řidičku vozidla značky X. Svědkyně uvedla, že jela do práce z Velké Dobré na Kišice po hlavní a žalobce jí tam vjel a naboural. Pak žalobce začal rvát, že to měla ubrzdít. Protože před svědkyní jela vozidla, tak jela přibližně 60 km/h. Vozidla před ní sjížděla na dálnici. Potom přijel „žlutý anděl“ a svědkyni uklidňoval. Pak se čekalo na dopravní policii. Žalobce pořád něco zkoumal. Hlídka dopravní policie se ke svědkyni chovala moc hezky. Tito policisté byli také překvapeni chováním žalobce. K dotazům prvostupňového orgánu svědkyně uvedla, že jela z Kladna-Rozdělova na Velkou Dobrou, na kruhovém objezdu vyjela druhým výjezdem, dál jela nahoru na most. Před ní jela dvě auta, která sjížděla na dálnici. Svědkyně jela rovně. Bylo sucho, rozhled nebyl omezený. Když viděla auto žalobce, tak začala instinktivně brzdit. V protisměru asi jelo nějaké auto. Ukazatele změny směru neměla svědkyně zapnuté, ani nemá dálniční známku. Po nárazu seděla v autě. Když vystoupila, tak zjistila, že poškození bude větší. Začala brečet. Někáký pán jí doporučil někoho zavolat. Pak šla za žalobcem a ten nadával s tím, jestli to „nemohla ubrzdít“. Zavolala proto policii, že se stala nehoda. Do toho přijel „žlutý anděl“. Ten osprejoval svědkynino auto okolo, aby jej mohli přesunout ke krajnici. Předtím nikdo s vozidlem nehýbal. Policisté, kteří přijeli malým autem, přinesli svědkyni její SPZ. Neví, jak by někdo s něčím manipuloval. Svědkyně neznala ani „žlutého anděla“, ani žalobce. Svědkyně se bála, že když je žalobce policista, tak policista bude držet s policistou. Neslyšela, že by něco navrhoval, nebo že by policisté něco dělali špatně. Před nárazem neměnila směr jízdy, jen brzdila. Po střetu s vozidlem nepojela. Provoz tam byl. Řidič autobusu na ni rvál, ať dá auto na stranu. Později k nehodě přijeli svědkynin přítel a kolegyně. Fotografie z místa nehody má, překládá je prvostupňovému orgánu. Žalobce všechno fotil a nezajímal se, jestli se jí něco stalo. Byl arogantní, to říkali i policisté. Před nehodou bylo vozidlo v dobrém stavu. K dotazům žalobce svědkyně uvedla, že po označení místa jejího vozidla sprejem nastartovala a odjela. V plánu vyznačila místo, kde asi začala brzdit. Je to již dlouho a moc si to nepamatuje. Její vozidlo asi bylo vybaveno ABS. Po nárazu prostě brzdila, dokud auto nezastavilo. Mezi okamžikem střetu a příjezdem „žlutého

anděla“ s vozidlem nepopojížděla. Asi by nedokázala zakreslit polohu svého vozidla v okamžiku, kdy vozidlo značky X začalo vjíždět do křižovatky. Pravý roh předního nárazníku jejího vozidla byl poškozen již před nehodou, narazila do sloupku. Závěrem výsledku žalobce uvedl, že nemá dalších otázek. Ve spisu jsou dále založeny svědkyní předložené fotografie z místa nehody.

31. Dne 6. 1. 2023 prvostupňový orgán znovu ústně projednal se žalobcem jednání, které má znaky přestupku. Žalobce byl opětovně seznámen se spisovým materiálem. Žalobce uvedl, že se vyjádří do 11. 1. 2023 do 15:30 hod. Opětovně neuvedl jméno znalce, kterého požádal o posudek.
32. Dne 11. 1. 2023 žalobce v písemném vyjádření uvedl, že poloha vozidla značky X byla po nehodě jiná, než jak bylo vyznačeno, na což se nabaluje série chyb. Svědek nprap. P. J. omylem uvedl, že provedl test na alkohol a na drogy, ačkoliv tyto testy provedla hlídka OO PČR Unhošť. Námitky žalobce byly ve skutečnosti takového rázu, že svědek musel protokol o vysvětlení přepsat. Též nepovažoval za pravdivé tvrzení svědkyně B. K., že se s jejím vozidlem po střetu nehýbalo. Svědkyně uvedla, že řídí 5 let, přitom dle protokolu o nehodě jí byl řidičský průkaz vydán dne 5. 8. 2019. Lze se domnívat, že chtěla vzbudit dojem zkušené řidičky. Byla však začínající řidičkou. Nejprve tvrdila, že její vozidlo nebylo poškozeno při jiné nehodě. Později uvedla, že s ním narazila do sloupku. K možné manipulaci se střepy též různí svědci uvedli různé skutečnosti. Žalobce proto navrhl výslech prap. S. V., která prováděla na místě nehody úkony, a provedení znaleckého posudku. V příloze žalobce na fotografiích upozornil na stopy na vozovce směřující k zadnímu kolu jeho vozidla.
33. Dne 12. 1. 2023 prvostupňový orgán zamítl žalobcův návrh na doplnění spisového materiálu. Výpověď prap. S. V. by nepřinesla zásadní skutečnosti. Svědci jsou v zásadních věcech konzistentní. Znalecký posudek by byl nadbytečný vzhledem k důkazní situaci. Stejně tak není procesně možné předání věci k došetření policejnímu orgánu.
34. Prvostupňový orgán rozhodl **prvostupňovým rozhodnutím** tak, jak je uvedeno v bodu 1 tohoto rozsudku. V jeho odůvodnění uvedl, že nehodový děj shledal jednoznačně prokázaným. Dopravní nehoda byla zaviněna tím, že žalobce nedal přednost vozidlu jedoucímu po hlavní komunikaci. Z výpovědí je zřejmé, že žalobce zahájil jízdu poté, co první vozidlo jedoucí ve směru na Valdek odbočilo, ale ještě nic nenasvědčovalo tomu, že odbočí i vozidlo jedoucí za ním. Vzdálenost mezi okrajem ostrůvku a místem najíždění na D6 je pouze přibližně 34 m. Vozidlo značky X střetlo levou přední částí pravou zadní část vozidla značky X. Fotograficky zdokumentované poškození vozidel potvrzuje výpověď žalobce a řidičky. Konečné postavení obou vozidel odpovídá svědectví T. P.. Křižovatka byla řádně označena dopravním značením a rozhledové podmínky byly neztížené. Tvrzení žalobce o fingování koncového postavení vozidel vyvrací svědci a protokol o nehodě. Svědek P. neznal svědkyni K. a místem projížděl těsně poté, co došlo k dopravní nehodě, je zaměstnán jako „žlutý anděl“. Žalobce na místě nerozporoval označení konečného postavení vozidla značky X. Prvostupňový orgán neuvěřil tvrzení žalobce, že řidička koncové postavení vozidla značky X úmyslně fingovala a sama je označila velkými střepy. Neodpovídá to tomu, že se jednalo o emočně vypjatou situaci.
35. Prvostupňový orgán shledal, že se ze strany žalobce jednalo o zavinění z nedbalosti vědomé. Žalobce je velmi zkušený řidič, v letech 1990, 1993 a 1997 nabyl řidičská oprávnění pro různé skupiny vozidel. V některých případech disponuje dokladem o profesní způsobilosti řidiče

s každoročním přezkušováním. Na hlavní silnici vjel, i když se z levé strany pohybovala dvě vozidla, čímž jednomu z nich nedal přednost v jízdě na značce „*Dej přednost v jízdě!*“. Křižovatka nebyla opatřena samostatným odbočovacím pruhem vpravo, aby se mohl žalobce spoléhat, že obě vozidla budou odbočovat vpravo. Řidič jedoucí po hlavní silnici může důvěřovat, že ostatní dodrží přednost v jízdě, zatímco řidič na vedlejší silnici si musí být jistý, že nenaruší jízdu vozidel po hlavní silnici.

36. K námitkám žalobce prvostupňový orgán uvedl, že ze snímků z místa nehody je zřejmá nevelká vzdálenost mezi vyznačeným místem koncové pozice vozidla značky X a vozidlem značky X ne více než 11 m mezi levým předním rohem vozidla značky X a zadním rohem označené pozice vozidla značky X. Technicky je nepřijatelné tvrzení žalobce, že bezprostředně po střetu nemohl ze svého vozidla vystoupit kvůli projíždějícímu vozidlu značky X. Když mohl žalobce vystoupit, tak vozidlo značky X muselo již být jednoznačně za vozidlem značky X. Vzhledem ke krátké vzdálenosti mezi konečnými pozicemi vozidel nemohlo vozidlo značky X po střetu pokračovat v jízdě tak, jak tvrdí žalobce. Prvostupňový orgán proto shledal sprejem vyznačenou konečnou polohu vozidla značky X za věrohodnou. Tvrzení, že řidička z vozidla po nehodě vyjmula úlomky a zde je umístila, není podložené. Manipulaci se střepy vyloučil svědek P.. Na vozidle značky X je zdokumentováno pouze poškození odpovídající střetu s vozidlem značky X. I kdyby nebyla na vozidle značky X připevněna přední registrační značka, nemělo by to vliv na nehodový děj. Skvrna na vozovce pak nedopovídá pohybu vozidel v průběhu nehody. V případě žalobcova vozidla tyto skvrny pokračují dále za vozidlo, nekončí u jeho zadního kola. Lze pouze uznat, že se žalobcovo vozidlo přetočilo o 110°, a nikoliv o 180°, jak uvedl policejní orgán. Daný úsek byl přehledný a vzhledem k následkům na vozidlech nebyla rychlost vozidla značky X vysoká. Je nelogické, aby svědkyně K. jedoucí za vozidlem odbočujícím vpravo vyvinula na krátké vzdálenosti značně nepřiměřenou rychlost. Relevantní je, že žalobce nedal přednost v jízdě. I kdyby vozidlo jedoucí po hlavní silnici překročilo povolenou rychlost, tak viníkem dopravní nehody je řidič, který nedal přednost v jízdě.
37. Prvostupňový orgán dále poznamenal, že nebyly zaznamenány žádné brzdné stopy vozidla značky X. To však není v rozporu s výpovědí řidičky, která uvedla, že se to snažila ubrzdit, a to vzhledem k vybavení vozidla ABS (protiblokovacím systémem brzd), kvůli kterému nemusí brzdné stopy vzniknout. Brždění je zřejmé z místa, kde vozidlo zastavilo. Vzhledem k důkazní situaci není úplně přesné stanovení místa střetu vozidel rozhodné. Místo nehody bylo fotograficky zdokumentováno a možné úlomky jsou zachyceny na okraji vozovky. Není logické, aby někdo manipuloval s úlomkem po jeho vyfotografování. Silný provoz a časový odstup vysvětlují, proč nejsou úlomky na původním místě. Řidič vozidla, který má přednost v jízdě, není povinen měnit rychlost a směr jízdy, jestliže nic nenasvědčuje hrozícímu střetu s vozidlem. Z pohledu řidičky K. nemohlo nic nasvědčovat tomu, že jí žalobce zkrříží cestu. I bez přibrání znalce je vyloučena možnost, že by nehodu zavinila řidička K. příliš rychlou jízdou. Stejně tak prvostupňový orgán nevyslychal osoby, které se na místo dostavily až po dopravní nehodě (kamarádka a přítel řidičky K.). Žalobce avizoval, že si opatří znalecký posudek, nicméně jej nepředložil.
38. K dalším námitkám žalobce prvostupňový orgán uvedl, že výslech prap. S. V. by nepřinesl zásadní skutečnosti oproti výsledku nrap. J., s nímž na místě prováděla úkony. Skutečnosti zjištěné z výslechů svědků K., P. a nrap. J. nejsou ve vzájemném rozporu a jsou v souladu s dokumentací z místa nehody. Svědkové se mezi sebou neznají a neznají ani žalobce. Je nevýznamné, že test na alkohol a na drogy provedla jiná hlídka Policie ČR než ta nrap. J.

Svědék navíc uvedl, že si myslí, že provedl testy. Pro značný časový odstup je toto přirozené. Není zřejmé, jaké námitky, kvůli kterým musel úkon prepisovat, má žalobce na mysli. Proti žalobci nebylo použito žádného důkazu, který by nepodepsal nebo se kterým by nebyl seznámen. Neopodstatněná je námitka, že svědkyně K. uvedla chybně rok získání řidičského oprávnění, a tedy řídila pouze 3 roky, a nikoliv 5 let.

39. Prvostupňový orgán uzavřel, že došlo k naplnění materiální stránky jednání majícího znaky přestupku porušením chráněného zájmu na bezpečné jízdě po pozemní komunikaci v době zvýšené hustoty silničního provozu nedáním přednosti v jízdě, což je jedním z nejzávažnějších prohřešků co do případných následků. Za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu se ve správním řízení podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu ukládá pokuta v rozmezí od 2 500 Kč do 5 000 Kč. Při rozhodování o druhu a výměře trestu se prvostupňový orgán řídil § 186 odst. 6 a § 189 odst. 1 písm. d) služebního zákona. Žalobce závažně porušil povinnosti řidiče v době ranní špičky silničního provozu formou vědomé nedbalosti. Míra zavinění je vysoká, žalobce podcenil situaci. Stačilo vyčkat průjezdu vozidel jedoucích po hlavní silnici a pak odbočit. Žalobci byl řidičský průkaz skupiny B vydán v roce 1993 a jediného přestupku se dopustil dne 5. 11. 2021 překročením rychlosti na dálnici o 15 km/h. Žalobce tedy nemá tendenci porušovat předpisy o provozu na pozemních komunikacích. Vznikla pouze hmotná škoda. Žalobce je služebně zařazen jako vrchní komisař odboru kriminalistické techniky a expertíz. Kromě dopravního přestupku nebyl dosud trestán, ale od roku 2016 také kázeňsky odměňován. K nápravě a obnovení služební kázně je postačující uložit podle § 51 odst. 1 písm. b) služebního zákona kázeňský trest snížení základního tarifu o 9 % na 1 měsíc, což odpovídá částce 3 171 Kč.
40. V podaném odvolání žalobce setrval na své dosavadní argumentaci.
41. Ve spisu je založeno rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2023, č. 1528/2023, kterým byl žalobce na svou žádost ze dne 7. 2. 2023 propuštěn ze služebního poměru u Policie ČR ke dni 28. 2. 2023.
42. Dne 29. 4. 2023 žalovaný vydal **napadené rozhodnutí** datované dnem 27. 4. 2023, které bylo žalobci doručeno dne 9. 5. 2023. Uvedl, že podle § 4 odst. 5 písm. a) a odst. 7 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) je dána věcná příslušnost žalovaného k projednání jednání, které má znaky přestupku, i po skončení žalobcova služebního poměru u bezpečnostního sboru, ke kterému došlo po vydání prvostupňového rozhodnutí. K odvolacím námitkám konstatoval, že prvostupňový orgán podrobně zhodnotil důkazy a výsledky provedl objektivně. Žalobce byl přítomen výsledkům a vyslychaných se dotazoval. Prvostupňový orgán popsal zjištěný stav místa dopravní nehody. Množství podkladů bylo dostatečné. Délka praxe řidičů není relevantní pro určení míry zavinění dopravní nehody. Důkazy k prokázání viny jsou podrobně analyzovány v prvostupňovém rozhodnutí. Přibrání znalce z oboru doprava by nevedlo ke zvratu, neboť prvostupňový orgán neměl pochybnosti o příčinách, průběhu a následcích nehody. Žalobce měl právo předložit znalecký posudek, který prý pořídil na své náklady, což neučinil. Doba vedení kázeňského řízení přitom byla pro opatření znaleckého posudku dostatečná. Podle § 174 odst. 2 služebního zákona je účastník řízení povinen postupovat tak, aby nezpůsobil průtahy v řízení. Dále žalovaný uvedl, že námitky týkající se neprovedení navrhovaných důkazů byly vypořádány v prvostupňovém rozhodnutí. Žalobce byl přítomen výsledkům B. K., T. P. a nrap. P. J. Žalobce měl možnost se vyjádřit k výpovědím. Ve všech případech žalobce uvedl, že již

nemá otázek. Forma výpovědi osob na místě nehody nemá vliv na jejich význam. Tvzení žalobce o chaotickém vedení spisu není podloženo, při nahlédnutí do spisu dne 1. 12. 2022, 6. 1. 2023 a 17. 1. 2023 byl žalobci vždy předložen spisový materiál, jehož obsah byl v záznamech popsán včetně počtu listů. Prvostupňový orgán věc s žalobcem projednal dne 1. 12. 2022 a dne 6. 1. 2023. Kromě ústního jednání se žalobce měl možnost vyjádřit i písemně, čehož využil. Žalovaný se plně ztotožnil se závěry prvostupňového orgánu. Žalobce již není příslušníkem bezpečnostního sboru a nepobírá služební příjem. Proto je nyní potvrzený kázeňský trest uložený prvostupňovým rozhodnutím spočívající ve snížení základního tarifu nevykonatelný.

Posouzení žaloby soudem

43. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že podaná žaloba je **nedůvodná**.

K pravomoci žalovaného vydat napadené rozhodnutí

44. Žalobce upozornil, že v průběhu odvolacího řízení přestal být příslušníkem Policie ČR, a proto „*napadené rozhodnutí ani nemohlo nabyt právní moci*“ a označil jej mimo jiné „*za neplatné*“. Tento výklad soud chápe jako námitku nicotnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nedostatku pravomoci žalovaného, přičemž k této vadě je povinen vždy přihlídnout z moci úřední (§ 76 odst. 2 s. ř. s.).
45. Podle § 4 odst. 7 přestupkového zákona *jednání, které má znaky přestupku, se projedná jako přestupek podle tohoto zákona, pokud jeho pachatel přestal být osobou uvedenou v odstavci 5 před vydáním rozhodnutí ve věci v prvním stupni.*
46. Pachatelem podle § 4 odst. 5 písm. a) přestupkového zákona je právě policista jakožto příslušník bezpečnostního sboru. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 16. 1. 2023 a žalobce jeho převzetí potvrdil osobně dne 17. 1. 2023. Žalobcův služební poměr u Policie ČR však skončil až ke dni 28. 2. 2023, tj. po vydání prvostupňového rozhodnutí. Jinými slovy pravomoc žalovaného projednat žalobcovo jednání a rozhodnout o něm trvala i po skončení služebního poměru, neboť tak pro tyto případy stanovuje § 4 odst. 7 přestupkového zákona. Ostatně právní úprava řízení ve věcech služebních poměrů příslušníků bezpečnostních sborů výslovně počítá s tím, že účastníkem řízení může být i bývalý příslušník bezpečnostního sboru (§ 169 služebního zákona). Napadené rozhodnutí a spolu s ním i prvostupňové rozhodnutí proto nejsou nicotná ve vztahu k výroku o vině a v něm popsané skutkové větě popisující závadové jednání.
47. Obdobný závěr pak platí rovněž ve vztahu k výroku o trestu snížení základního tarifu služebního příjmu, který žalovaný napadeným rozhodnutím na straně jedné potvrdil, na straně druhé jej v odůvodnění označil za nevykonatelný. Kázeňský trest snížení základního tarifu až o 25 % na dobu nejvýše 3 měsíců ve smyslu § 51 odst. 1 písm. b) služebního zákona je z povahy věci vykonatelný (tj. účinný – schopný vyvolávat právní následky) pouze tehdy, pokud je obviněný příslušníkem bezpečnostního sboru a pobírá služební příjem. Dlužno dodat, že v případě projednávání jednání, které má znaky přestupku, lze za toto jednání uložit i pokutu ve výši stanovené pro daný přestupek příslušným právním předpisem [§ 51 odst. 1 písm. e) a odst. 2 a 3 služebního zákona]. Volba mezi pokutou a snížením základního

tarifu je plně na správním uvážení služebního funkcionáře rozhodujícího ve věcech kázeňských.

48. Podle § 189 odst. 3 služebního zákona, *jestliže služební funkcionář příslušníkovi ukládá kázeňský trest snížení základního platu za jednání, které má znaky přestupku, nesmí překročit jeho úhrnná výše horní hranici pokuty, která je za toto jednání stanovena zvláštním právním předpisem.*
49. Soud má za to, že pozbytí vykonatelnosti (účinnosti) v průběhu odvolacího řízení nezakládá nicotnost výroku o trestu coby zcela právně neuskutečnitelného (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96, č. 793/2006 Sb. NSS). Je totiž hypoteticky právně možné, aby se bývalý příslušník bezpečnostního sboru stal opět příslušníkem (např. jiného) bezpečnostního sboru. Služební zákon mimo jiné počítá s možností přechodu příslušníků od jednoho bezpečnostního sboru k druhému (např. § 20 služebního zákona) nebo zánikem výsluhového příspěvku v případě opětovného vzniku služebního poměru v některém bezpečnostním sboru nebo v armádě (§ 162 služebního zákona). Lze si tedy představit situaci, že se trest snížení základního tarifu stane opětovně vykonatelným, jestliže obviněný nastoupí opět službu u bezpečnostního sboru, a bude tak znovu podléhat služebnímu zákonu.
50. V době vydání napadeného rozhodnutí nevykonatelný výrok o trestu může tak teoreticky znovu nabýt vykonatelnosti, pokud by se žalobce stal znovu příslušníkem bezpečnostního sboru. Za této situace jej proto nelze považovat za nicotný.
51. Pouze nad rámec nezbytného odůvodnění soud dodává, že pokud by žalovaný využil možnosti dané služebním zákonem, tak by žalobci namísto trestu snížení základního tarifu mohl uložit pokutu, která by byla vykonatelná i po skončení žalobcova služebního poměru. Služební zákon nezná žádný procesní institut, který by výslovně umožňoval v případě skončení služebního poměru kázeňský trest snížení základního tarifu vždy důsledně přeměnit na trest pokuty. Jelikož odvolání proti rozhodnutí ve věci kázeňského trestání má odkladný účinek (§ 190 odst. 4 služebního zákona), měl žalovaný možnost při rozhodování o žalobcově odvolání uložený trest snížení základního tarifu s ohledem na skončení žalobcova služebního poměru přeměnit na trest pokuty v totožné výši (na str. 17 prvostupňového rozhodnutí je výše ztráty služebního příjmu vypočtena na 3 717 Kč), aby zůstal vykonatelný, a tím i smysluplný. Nejednalo by se přitom o změnu prvostupňového rozhodnutí v neprospěch obviněného, jelikož faktická výše trestu by zůstala stejná. Žalovaný tak ale neučinil a ponechal ve výroku prvostupňového rozhodnutí druh trestu, který s ohledem na skončení žalobcova služebního poměru u Policie ČR pozbyl vykonatelnosti.

K náležitostem prvostupňového a napadeného rozhodnutí

52. Žalobce tvrdí, že výrok o vině nerespektuje pravidla časové účinnosti norem trestního práva správního, nicméně blíže neuvádí, v čem by tato vada měla přesně spočívat. Přezkum napadeného rozhodnutí v soudním řízení správním je ovládán dispoziční zásadou, a je proto na žalobci, aby sám dostatečně konkrétně uvedl, proč považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Pouhé obecné tvrzení o typově určeném pochybení nestačí. Soudu nepřisluší, aby za žalobce argumenty spekulativně domýšlel, a stavěl se tak do role jeho zástupce (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Tímto nedostatkem podaná žaloba trpí především ve vztahu k námitkám týkajícím skutkových závěrů žalovaného (srov. níže).

53. K této vysoce obecné námitce proto soud v souladu se závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46, č. 3528/2017 Sb. NSS, v odpovídající míře obecnosti uvádí, že po vydání napadeného rozhodnutí nebyla přijata nová právní úprava, která by byla pro žalobce z hlediska jeho kázeňské odpovědnosti příznivější. Naopak, s účinností od 1. 1. 2024 došlo k přijetí přísnější právní úpravy trestu za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu. Nově podle § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu totiž platí, že „[j]e-li spácháním přestupku způsobena dopravní nehoda, navyšuje se horní hranice sazby pokuty podle odstavce 5 za tento přestupek na dvojnásobek, s výjimkou pokuty podle odstavce 5 písm. a), která se uloží od 25 000 Kč do 100 000 Kč.“ Navíc již sama základní sazba pokuty podle § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu byla zvýšena na 4 000 Kč až 10 000 Kč z původní sazby 2 500 Kč až 5 000 Kč, dle které byl potrestán žalobce. Žalobci by tak po novele hrozilo uložení pokuty nebo snížení základního tarifu ve výměře 8 000 Kč až 20 000 Kč.
54. V prvostupňovém rozhodnutí pak výrok o vině obsahuje odkaz na porušené pravidlo silničního provozu stanovené § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu a rovněž údaj, že se žalobce dopustil jednání majícího znaky přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona o silničním provozu a odkaz na uložení trestu snížení základního tarifu podle § 51 odst. 1 písm. b) služebního zákona. Lze uznat, že by v souvislosti s ukládáním trestu snížení základního tarifu za jednání mající znaky přestupku do výrokové části prvostupňového rozhodnutí náležel i odkaz na § 189 odst. 3 služebního zákona, podle kterého nelze uložit snížení základního platu (služebního příjmu) za jednání v rozsahu, který by překračoval úhrnnou výši horní hranice pokuty stanovené zvláštním právním předpisem, v daném případě zákonem o silničním provozu. Prvostupňový orgán však toto pravidlo řádně zohlednil v odůvodnění výše ukládaného kázeňského trestu v prvostupňovém rozhodnutí.
55. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 31. 10. 2017, č. j. 4 As 165/2016-46, č. 3656/2018 Sb. NSS, vysvětlil, že „[p]okud správní orgán ve výrokové části rozhodnutí (§ 68 odst. 2 správního řádu) neuvede všechna ustanovení, která zakládají porušenou právní normu, bude třeba v každém jednotlivém případě posoudit závažnost takového pochybení. Při úvahách, zda je neuvedení určitého ustanovení ve výrokové části odstranitelné interpretací rozhodnutí, bude významné zejména to, zda jasné vymezení skutku ve výroku rozhodnutí dovoluje učinit jednoznačný závěr, jakou normu pachatel vlastně porušil. Důležité bude též to, jaká ustanovení ve výrokové části správní orgán uvedl, a jaká neuvedl. Ke zrušení rozhodnutí bude třeba přistoupit i tehdy, nebude-li chybějící ustanovení zmíněno ani v odůvodnění rozhodnutí.“ V projednávaném případě prvostupňový orgán přesně odkázal na porušenou právní normu a pouze neuvedl jedno z ustanovení relevantních pro určení výše kázeňského trestu. Výrok prvostupňového rozhodnutí je proto přezkoumatelný, a tato dílčí žalobní námitka je nedůvodná.

K vedení správního spisu

56. Žalobce dále rozporoval způsob, jakým měl být služebními funkcionáři veden správní spis. Ani z rozvinutí tohoto žalobního bodu při ústním jednání nicméně nevyplývá, jakým způsobem mělo být se spisovým materiálem manipulováno a proč. Především není jasné, jaké dokumenty svědčící ve prospěch žalobce by v něm měly chybět. Pakliže žalobce rozporoval úplnost spisového materiálu, měl své podezření opřít o konkrétní obsahové nesrovnalosti a rozpory vyplývající z obsahu soudu předloženého spisu. Soud přitom shledal, že obsah správního spisu odpovídá zjištěním policejního orgánu zachyceným

v protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 25. 3. 2022. Pokud by část spisového materiálu skutečně chyběla, bylo by možné na manipulaci přijít právě tím, že by obsah spisu nekorespondoval s tímto dokumentem. Žalobce navíc do spisu průběžně nahlížel (ať již samostatně nebo při ústních jednání), tím pádem by se chybějící dokumenty daly identifikovat například podle žalobcem pořízené fotokopie spisu. Nic takového ale žalobce netvrdí.

57. Povinnost svázat spis z § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) nevyplývá a ve správní praxi je běžné, že správní spis je pevně svázán až po uzavření vyřízení věci. Různé správní orgány pak spisy uzavírají různě dle svých spisových řádů. Soud obdržel správní spis již jako ukončený a svázaný, s očíslovanými stránkami a zapečetěný úředním razítkem a podpisy. K takovému způsobu uzavření nemohlo v průběhu kázeňského řízení logicky dojít, protože do „živého“ spisu byly zakládány nové dokumenty.
58. Z hlediska označování dokumentů v „živém“ spisu není rozhodné a povinné číslování stránek, nýbrž jejich označení číslem jednacím nebo jiným jednoznačným identifikátorem dokumentu, což dokumenty v předloženém správním spisu splňují [bližší srov. § 7 a § 11 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o podrobnostech výkonu spisové služby“) vydaná k provedení zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, který představuje obecnou úpravu zpracovávání spisů ve vztahu (nejen) k jednotlivým předpisům upravujícím řízení před orgány veřejné moci]. V případě „živých“ spisů je běžné, že ještě není fyzicky vyhotoven spisový přehled ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu, nicméně spisový přehled je veden v elektronickém systému spisové služby, ze kterého v souladu s požadavky vyhlášky není technicky možné údaj o již ve spisu zachyceném dokumentu zpětně zcela vymazat (§ 8 a násl. vyhlášky o podrobnostech výkonu spisové služby). Právě to slouží jako pojistka proti případné manipulaci se spisovým materiálem. V případě „živého“ spisu je podstatné, aby všechny v něm obsažené dokumenty měly společný spisový obal (§ 12 odst. 5 vyhlášky o podrobnostech výkonu spisové služby) a údaje o spisu byly průběžně vedeny elektronicky podle § 12 odst. 6 vyhlášky o podrobnostech výkonu spisové služby. Pro vyřízení spisu platí pravidla podle § 19 vyhlášky o podrobnostech výkonu spisové služby, tj. před uzavřením je především ověřena úplnost spisu. Při této příležitosti byly v projednávaném případě očíslovány stránky jednotlivých dokumentů a vyhotoven konečný spisový přehled všech dokumentů ve spisu.
59. Soud tak nepojal jakékoliv podezření na neoprávněnou manipulaci se spisovým materiálem, neboť ve vedení správního spisu v projednávané věci neshledal nic podezřelého, co by jej mělo odlišovat od jiných spisů, které policejní orgány běžně vedou obdobným způsobem.

K námitce nesprávně zjištěného skutkového stavu

60. Žalobce namítal, že měl být v kázeňském řízení ustanoven soudní znalec a služební funkcionáři neměli posuzovat otázky, jejichž posouzení náleží výlučně soudnímu znalci. K tomu soud považuje

za nutné připomenout, že sám žalobce v kázeňském řízení opakovaně tvrdil, že si sám vyžádal vyhotovení znaleckého posudku, jež měl být hotový do konce února 2023. Ani v předcházejícím kázeňském řízení (včetně jeho odvolací fáze) a ani nyní v řízení před soudem však žalobce žádný znalecký posudek nepředložil a ani nedoložil, že by si jej byl vůbec objednal. V průběhu kázeňského řízení si přitom žalobce opakovaně pořizoval kopie

spisového materiálu, které mohl využít právě pro zpracování znaleckého posudku. Podle § 174 odst. 2 služebního zákona byl žalobce povinen postupovat tak, aby řízení neztěžoval a nezpůsoboval průtahy. Nelze proto klást k tíži žalovanému, že žalobce k dotazům prvostupňového orgánu bez řádné omluvy odmítl sdělit jakékoliv podrobnosti o údajně soukromě vyžádaném znaleckém posudku.

61. Podle § 56 věty první správního řádu, *závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce.*
62. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 5. 2010, č. j. 1 Afs 71/2009-113, č. 2313/2011 Sb. NSS, vysvětlil, že „[z]nalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost. Ve správním řízení vedle toho platí, že se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení předmětných skutečností ze strany jiného správního orgánu (srov. § 56 správního řádu z roku 2004).“
63. Nelze proto přisvědčit námitce, že služební funkcionáři byli povinni ke zkoumání nehodového děje ustanovit znalce, neboť vycházeli ze šetření provedeného k tomu specializovaným policejním orgánem (dopravním inspektorátem). Sporný nehodový děj je navíc po skutkové stránce relativně jednoduchý a spočívá toliko v tom, že se žalobce nedbale rozhlédl při odbočování z vedlejší na hlavní pozemní komunikaci, což vedlo ke kolizi s jiným vozidlem, o kterém se mylně domníval, že nebude pokračovat v přímém směru po hlavní pozemní komunikaci a odbočí vpravo. Při nehodě nedošlo k žádnému zranění a zúčastnila se jí pouze dvě vozidla. S takovýmto druhem dopravní situace musí mít Policie ČR dostatečné zkušenosti. Předmětem předcházejícího kázeňského řízení nebylo posuzování složitých technických otázek vyžadujících znalce.
64. Žalobce navíc ani nijak neupřesnil, co mělo být znaleckým zkoumáním zjištěno nad rámec zjištění policejního orgánu a soudu nepřislúší, aby za něj toto domýšlel. Neuvedl ani, k jakým otázkám se měl vyjádřit jím v průběhu kázeňského řízení oslovený znalec. V souladu s dispoziční zásadou bylo na žalobci, aby v žalobě sám vylicil ucelené alternativní skutkové závěry o průběhu dopravní nehody. Jelikož tak neučinil a vznesl spíše dílčí výtky, tak soud může pouze omezeně posoudit, zda jsou tyto dílčí výtky natolik silné, že vyvracejí ucelenost a přesvědčivost závěrů žalovaného.
65. Žalobce taktéž rozporoval, že svědci byli „vyslechnuti“ policejním orgánem, nicméně prvostupňový orgán nerozhodoval na základě úředních záznamů o podání vysvětlení, nýbrž sám provedl výslechy svědků. Z protokolů o výsledku všech tří svědků vyplývá, že žalobce vždy využil možnost klást svědkům doplňující otázky a měl možnost se k průběhu výslechů vyjádřit. V závěru každého výsledku žalobce konstatoval, že již na svědka dalších otázek nemá. Všechny tři protokoly o výsledku svědků žalobce vždy podepsal s tím, že proti nim nemá námitek. Nemůže proto nyní v řízení před soudem úspěšně namítat, že mu nebyla dána možnost vyjasnit údajné rozpory ve svědeckých výpovědích. Žalobce ani blíže neuvádí, o jaké rozpory by se mělo jednat.

66. Výslech svědka ve správním řízení zpravidla probíhá tak, že svědek nejprve souvisle vylicí vše, co ví o předmětu výslechu, a poté mu klade otázky správní orgán, případně účastníci řízení (srov. např. Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. *Správní řád. Komentář*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 420; nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73, č. 2208/2011 Sb. NSS). Účelem dotazů, které mají účastníci (popř. jejich zástupci) právo klást svědkovi, nicméně není výpověď svědka komentovat nebo jej konfrontovat s odlišnou verzí skutkového děje, neboť je třeba odlišovat *dotazy svědkovi od vyjádření k důkazu výslechem svědka* (srov. Jirsa, J., a kol. *Občanské soudní řízení (soudcovský komentář). Kniha II. § 79–180 občanského soudního řádu*. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, s. 313-314). K vyjádření k jednotlivým svědeckým výpovědím přitom žalobce dostal dostatečný prostor. Přál-li si pak žalobce jednotlivé svědky konfrontovat, nesloužil k tomu jejich výslech. Konfrontace totiž představuje samostatný důkazní prostředek. Jde o specifickou formou výslechu, při které se provádí opětovný současný výslech osob, které již byly vyslechnuty a jejichž výpovědi v závažných okolnostech nesouhlasí. Ty jsou při konfrontaci postaveny tváří v tvář, čímž se mají odstranit rozpory v tom, co uvedly o stejných závažných okolnostech (srov. Púry, F. § 104a. Konfrontace. In: Šámal, P. a kol. *Trestní řád. Komentář*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 1529). Takový důkaz však v předcházejícím řízení prováděn nebyl.
67. Stejně tak prvostupňový orgán řádně odůvodnil, proč nevyslechl svědkyni prap. S. V. I soud je toho názoru, že by se jednalo o důkaz nadbytečný. Prvostupňový orgán vyslechl svědka nrap. P. J., který jakožto velitel hlídky vyšetřující dopravní nehodu společně s prap. S. V. vyhotovil protokol o nehodě v silničním provozu. Tento protokol byl následně použit jako důkaz v kázeňském řízení coby odborné zhodnocení nehodového děje. Prvostupňový orgán správně uvedl, že z návrhu na výslech svědkyně prap. S. V. není jasné, v čem by její výslech mohl myslitelným způsobem přispět k vyvrácení jejích vlastních závěrů uvedených v protokolu o nehodě v silničním provozu. Tvzení žalobce ani ostatních svědků dopravní nehody (řidičky B. K. a nehodového technika asistenční služby T. P.) neobsahují ani náznak toho, že by snad mezi členy policejní hlídky měl při vyšetřování dopravní nehody vzniknout jakýsi rozkol, kvůli kterému by svědkyně prap. S. V. mohla o věci vypovídat podstatně odlišně než její nadřízený nrap. P. J. Na tom nic nemění ani skutečnost, že některé dílčí úkony mohli členové hlídky provádět samostatně, neboť konečné znění protokolu bylo jejich společným dílem. Všichni svědci navíc vypovídali o podstatných okolnostech shodně a obsah výpovědí odpovídá zjištěním policejního orgánu.
68. I sám žalobce na místě nehody při podání vysvětlení připustil, že se rozhlédl nejprve vlevo, kde viděl dvě vozidla chystající se odbočit, následně vpravo viděl vozidlo ještě příliš vzdálené a potom rovnou odbočil na hlavní pozemní komunikaci, aniž by se znovu rozhlédl vlevo, odkud v tu chvíli přijížděla řidička B. K.. Teprve v průběhu kázeňského řízení začal vznášet rozličné námitky (např. rozporoval určení konečného postavení vozidla značky X, ačkoliv s ním v průběhu vyšetřování na místě souhlasil a neměl proti němu námitek, což stvrdil svým podpisem pod situační náčrtek místa dopravní nehody spolu s řidičkou B. K.).
69. V případě žalobcovy námitky, že policejní orgán na místě nehody nedostatečně zdokumentoval smykové stopy, není jasné, jak má tato námitka souviset s otázkou, zda žalobce skutečně porušil dopravní předpisy a nedal svědkyni B. K. přednost v jízdě, za což byl kázeňsky potrestán. Stejně tak je tato žalobní námitka v rozporu s tím, že žalobce bez námitek podepsal situační náčrt dopravní nehody. I kdyby však policejní orgán skutečně pochybil a nezdokumentoval smykové či brzdné stopy na místě nehody, tak by to pořád nic

neměnilo na tom, že to byl žalobce, kdo z vědomé nedbalosti nedal přednost v jízdě vozidlu jedoucímu po hlavní pozemní komunikaci.

70. Z fotodokumentace pořízené policejním orgánem dále vyplývá, že většina „černých stop“ ve směru jízdy žalobcova vozidla pokračuje i o podstatnou vzdálenost dále za konečnou polohou žalobcova vozidla. Tyto „černé stopy“ již na první pohled představují změt smykových stop vícero různých vozidel a patrně vznikly vlivem hustého provozu v místě sjezdu z dálnice D6.
71. Například na snímku č. 3 z fotodokumentace policejního orgánu je patrné, že se tyto smykové stopy nacházejí i zcela mimo dráhu kol pod střední částí žalobcova vozidla a pokračují i za ním (např. snímek č. 2). Na snímku č. 38 zachycujícím konečnou polohu vozidla značky X vyznačenou sprejem „žlutého anděla“ nejsou vidět žádné „stopy“, které by naznačovaly brzdnu dráhu vozidla značky X. Ani na situačním videosnímku žalobcova vozidla pořízeném policejním dronem nejsou k vidění žádné smykové stopy, které by bylo možné bezpečně přiřadit právě žalobcovu vozidlu. Byť nelze zcela vyloučit, že některé části těchto smykových stop mohou patřit žalobcovu vozidlu, nelze je k němu přiřadit na základě pouhých domněnek. V případě vozidla značky X pak je třeba v souladu se závěry prvostupňového orgánu vzít v úvahu, že dle tvrzení svědkyně B. K. bylo vybaveno bezpečnostním systémem ABS. Systém ABS přitom slouží k tomu, aby ani při prudkém brždění nedocházelo k blokaci kol vozidla, což má pozitivní vliv na jeho ovladatelnost, ale také je tím snížena pravděpodobnost vzniku smykových stop z důvodu snížení tření, které je větší v případě, že brzdný systém kola vozidla zcela zablokuje.
72. Z žalobní argumentace též není jasné, proč žalobce trvá na přesném určení místa střetu obou vozidel za situace, kdy příčinnou dopravní nehody byla jeho vědomá nedbalost při odbočování. I případné znalecké zkoumání by určilo místo střetu jen s určitou mírou pravděpodobnosti, a proto jeho provedení nebylo nutné. Ze situace v daném místě neexistují důvodné pochybnosti stran závěru správních orgánů, že vozidlo značky X řízené svědkyní B. K. nemohlo jet nijak zvlášť vysokou rychlostí (či dokonce překročit nejvyšší povolenou rychlost), neboť v takovém případě by totiž zastavilo v podstatně delší vzdálenosti od odbočovacího pruhu, ze kterého vyjížděl žalobce, a škody na vozidlech by byly větší. Ani v podané replice žalobce nevysvětlil, proč je smyková stopa rozhodná pro posouzení toho, zda dal, či nedal přednost v jízdě vozidlu jedoucímu po hlavní pozemní komunikaci. S ohledem na dispoziční zásadu soud nemůže přezkoumávat napadené rozhodnutí na základě dílčí výtek, které nejsou nijak blíže rozvedeny do dostatečně podrobné skutkové argumentace.
73. Žalobce v replice ze dne 14. 9. 2023 namítal, že důkazní prostředky obsažené ve správním spise měly být provedeny jako důkazy při ústním jednání a nikoliv tak, že žalobce pouze dostal možnost nahlédnout do správního spisu. Jelikož bylo napadené rozhodnutí doručeno žalobci dne 9. 5. 2023, byl tento dílčí žalobní bod vznesen až po koncentraci žalobních bodů, která nastala uplynutím lhůty dvou měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí žalobci dne 9. 7. 2023 (§ 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.). Soud proto přihlédl pouze k té části repliky, kterou žalobce rozvíjel již dříve vznesené žalobní body.
74. Na tomto místě proto soud pouze stručně nad rámec nezbytného odůvodnění uvádí, že správní řád v § 51 až § 56 upravuje dokazování, avšak v § 50 odst. 1 v rámci *neuzavřeného* výčtu podkladů pro vydání rozhodnutí rozlišuje důkazy na straně jedné a podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci na straně druhé (srov. Vedral, J. *Správní řád*.

Komentář. 2. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 536). Listiny, fotografie i videozáznamy tak mohly jednoznačně sloužit jako podklady prvostupňového a napadeného rozhodnutí. Vedle toho není pravdou, že na tyto podklady nebylo během ústního jednání odkázáno. V *záznamu o ústním projednání jednání, které má znaky přestupku*, ze dne 1. 12. 2022 je jednoznačně uveden jejich výčet. Z tohoto záznamu dále vyplývá, že žalobce byl téhož dne s obsahem správního spisu seznámen. Zároveň z něj neplyne, že by se výslovně dožadoval, aby některé z podkladů byly provedeny jako důkaz.

75. Podle § 186 odst. 1 služebního zákona *řízení o kázeňském přestupku a o jednání, které má znaky přestupku, vede služební funkcionář ústně. O ústním jednání a o důležitých úkonech v řízení vyhotovuje písemný záznam.*
76. Podle § 186 odst. 3 služebního zákona *příslušníkovi musí být před uložením kázeňského trestu dána možnost vyjádřit se k věci, navrhnout důkazy a hájit se. Služební funkcionář vyslechne také osobu, která podala podnět k zahájení řízení; služební funkcionář výslech provést nemusí, není-li to nezbytné k uplatnění práv příslušníka, o jehož kázeňském přestupku nebo o jednání, které má znaky přestupku, se vede řízení.*
77. Prvostupňový orgán tedy byl povinen postupovat tak, aby se žalobce mohl před uložením kázeňského trestu vyjádřit k věci, navrhnout důkazy a hájit se. Žalobce se k obvinění vyjádřil nejprve písemně dne 27. 10. 2022 a na jeho základě prvostupňový orgán doplnil dokazování o vyjádření policejního orgánu ze dne 8. 11. 2022. Následně prvostupňový orgán se žalobcem obvinění a obsah spisového materiálu ústně projednal dne 1. 12. 2022 a žalobce potvrdil, že byl se spisovým materiálem řádně seznámen. Následně žalobce vedl s prvostupňovým orgánem další korespondenci týkající se dokazování a rovněž se osobně zúčastnil výslechů všech svědků, kterým kladl otázky. Následně prvostupňový orgán věc s žalobcem znovu ústně projednal dne 6. 1. 2023 a ještě před vydáním prvostupňového rozhodnutí měl žalobce možnost se k věci písemně vyjádřit.
78. Ve správním spise jsou též obsaženy záznamy o konaných ústních jednáních. Prvostupňový orgán tedy postupoval přesně podle dikce § 186 odst. 1 a 3 služebního zákona.
79. Namítá-li žalobce porušení § 186 služebního zákona z důvodu, že nebyl proveden účastnický výslech, uvádí soud, že toto ustanovení takový požadavek neobsahuje. Zákon o služebním poměru ani správní řád, který se na předcházející řízení uplatní subsidiárně, účastnický výslech neupravují, natož jako obligatorní součást ústního jednání. Dokonce přestupkový zákon (který se však na řízení o jednání, které má znaky přestupku, v této otázce podle zákona o služebním poměru nepoužije – srov. *a contrario* § 189 odst. 1 zákona o služebním poměru) upravuje účastnický výslech pouze jako fakultativní. Příslušník tedy sice musí podle první věty § 186 odst. 3 zákona o služebním poměru dostat příležitost vyjádřit se k věci, ale toto vyjádření nemusí mít formu účastnického výslechu. Účastnický výslech tomuto účelu ani neslouží. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 6. 2. 2014, č. j. 6 As 147/2013-29, „[v]ýslech účastníka řízení není určen k tomu, aby při něm účastník uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech, ani aby se touto formou vyjadřoval k jiným provedeným důkazům. K tomu slouží primárně podání, návrhy a jiné procesní úkony účastníka řízení.“ (obdobně také nález Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2003, sp. zn. II. ÚS 182/02).
80. Ústní jednání pak slouží k provádění dokazování a dává také účastníkům prostor pro realizaci jejich práv. Mohou se tak přímo před správním orgánem vyjádřit k předmětu řízení a k jednotlivým podkladům pro vydání rozhodnutí (srov. *Komentář k § 49. Fiala Z., Frumarová, K., Vetešník P. a kol. Správní řád. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer,

2020, dostupné v Systému ASPI). Správní orgán v řízení provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu (§ 3 správního řádu), ale není přitom vázán důkazními návrhy účastníků (§ 52 správního řádu). To platí i o důkazu výsledkem účastníka řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 2. 2014, č. j. 4 As 166/2013-25). Povinnost provést důkaz výsledkem účastníka správnímu orgánu zákon neukládá. Správní orgány při zjišťování skutkového stavu vycházejí zásadně z podkladů, které mají k dispozici, a je-li jimi skutkový stav, o němž nejsou rozumné pochybnosti, objasněn v rozsahu potřebném pro vydání rozhodnutí, není třeba provádět další dokazování. Pokud žalobce uvádí, že měl být vyslechnut, je třeba uvést, že mu byl v předcházejícím řízení poskytnut dostatečný prostor, aby se vyjádřil k rozhodným skutečnostem a podkladům. Vyjádření žalobce přitom nemuselo mít formu účastnického výsledku, ale všechny podle něj rozhodné skutečnosti zpochybňující skutkové závěry správních orgánů mohl uvést v písemné formě či ústně během ústního jednání.

81. Soud proto dospěl k závěru, že žalobcovy dílčí výtky k provedenému dokazování jednotlivě a ani ve svém souhrnu nevyvracejí správnost skutkových závěrů žalovaného o tom, že dopravní nehodu zavinil žalobce tím, že nedal přednost vozidlu jedoucímu po hlavní pozemní komunikaci.
82. Pro úplnost pak soud dodává, že žalovaný trefně poukázal na závěry judikatury, podle které příčinou dopravní nehody spočívající v tom, že vozidlo jedoucí po hlavní silnici se střetne s vozidlem jedoucím po vedlejší silnici, která se s hlavní silnicí kříží, je zásadně to, že řidič vozidla jedoucího po vedlejší silnici nedá vozidlu jedoucímu po hlavní silnici přednost; výjimečně může být příčinou dopravní nehody jednání řidiče vozidla jedoucího po hlavní silnici, a sice tehdy, pokud řidič vozidla jedoucího po hlavní silnici v extrémní míře poruší stanovený rychlostní limit a současně rychlost jízdy vozidla jedoucího po hlavní silnici řidiči vozidla příjezdějícího po vedlejší silnici fakticky znemožní splnění povinnosti dát přednost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 7 As 91/2012-62, č. 2820/2013 Sb. NSS). Žádné takové výjimečné okolnosti však nebyly v projednávané věci správními orgány zjištěny.

Závěr a náklady řízení

83. Vzhledem k tomu, že uplatněné žalobní body jsou nedůvodné, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
84. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. května 2025

Mgr. Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu